Trolle: stambok

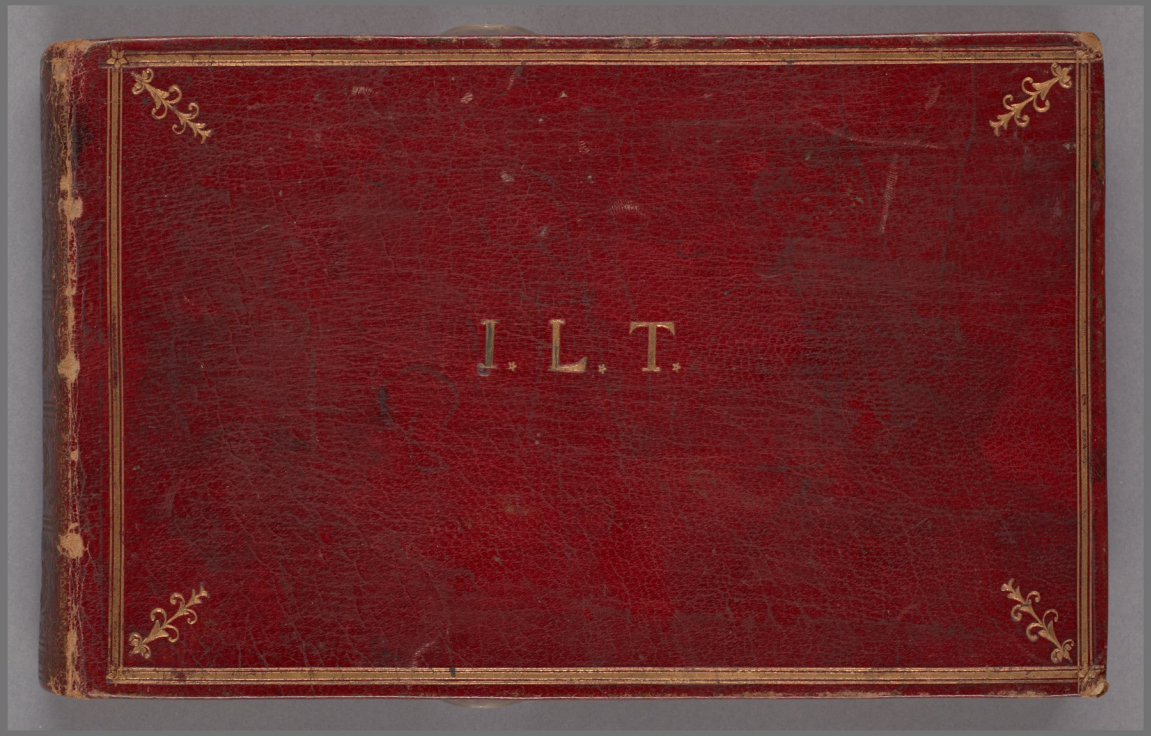

Acc2000/44

Tillkomstår 1798-1860
Digitaliserad år 2020

KUNGL. BIBLIOTEKET
National Library of Sweden

Trolle: stambok

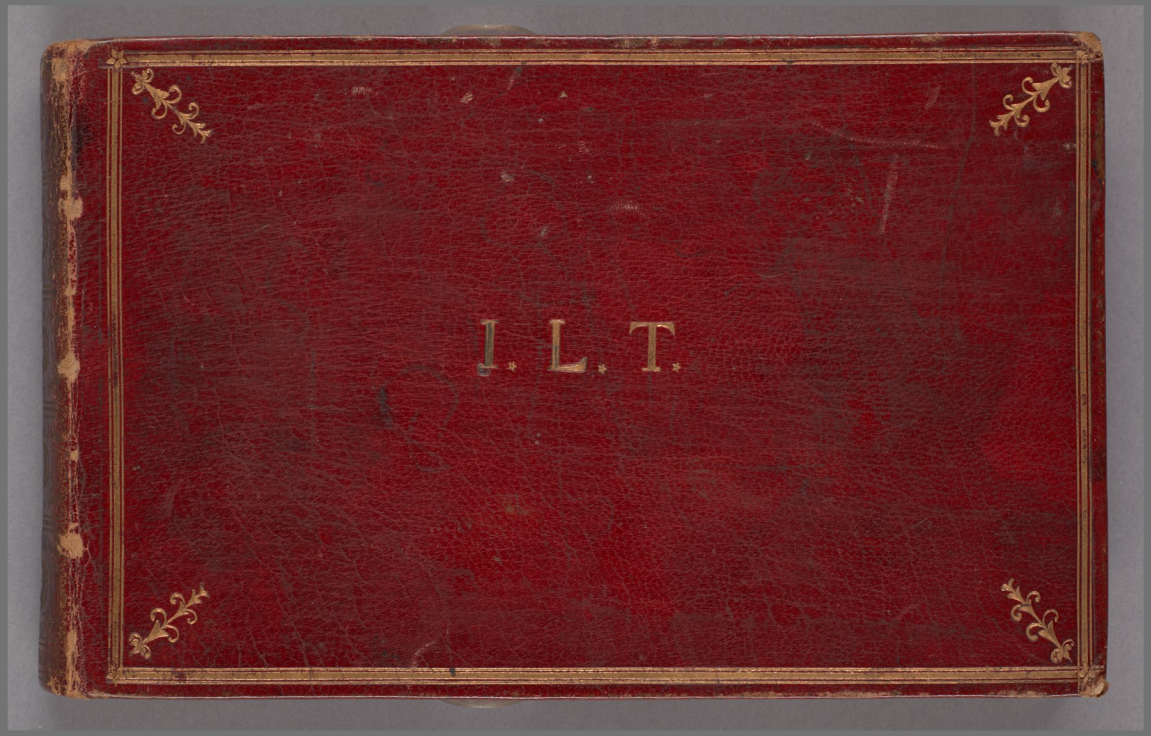

Acc2000/44

Tillkomstår 1798-1860
Digitaliserad år 2020

KUNGL. BIBLIOTEKET
National Library of Sweden

I. L. T.

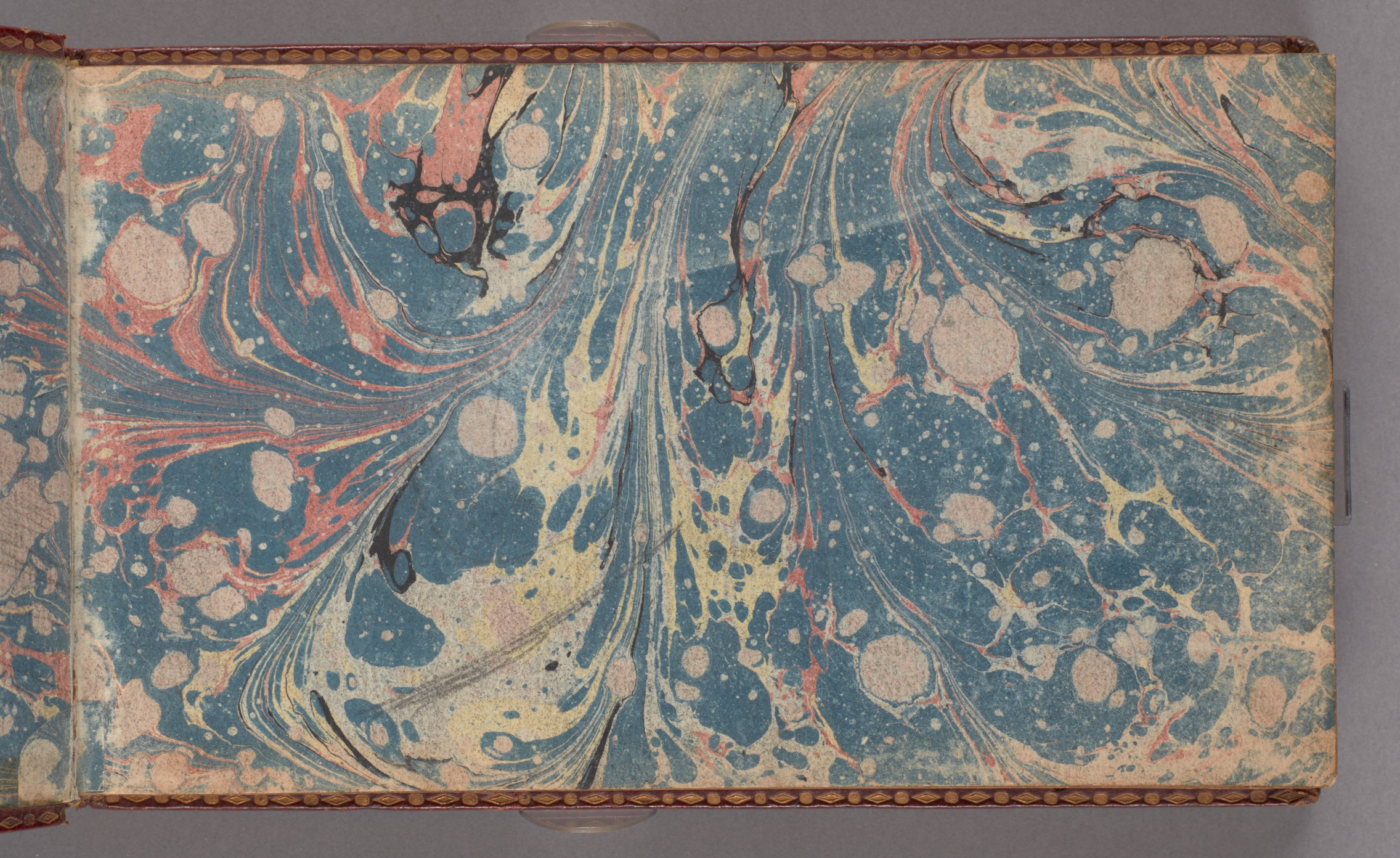

Acc. 2000/44

Kirsten Thorne

1854 den 10 December.

Je n'ai pas le courage de louer en face, ni celles que j'estime ni celles que je mepriſe. — K. T.

Minnen af Lefnadens muntraste dagar!
Wänner och Nöjen mig skänkte igen!
Tryckt under Tidens föråldrande Lagar,
Skall Eder hugkomst hugsvala mig än,
Stundom då saknad i hjertat mig bränner,
Sitter jag bläddrande flarnn ifrån Namn,
Trycker i bildningen ömt i mon samn
Somliga utvalda — älskade Vänner,
Och vid twartenda jag njuter en tröst,
Minnet af fordna lyckliga tider
Från hvilkas hugkomster gladjen sig sprider
Än lika varm i mit klappande Bröst — H. Stroll

2

Skämtsonnett

Se Amors Gud med Lagrens kräns
Tillreds att tygtjenarens öra;
Vinn den! – och fem i graciers dans
Så att din tjessa märten krönas.

Kerstin Tolle.

4.

6.

Louise Eleonore

Lsbo
Le 29 Octobre
1802

10.

Motto Quel besoin plus pressant nous donne la Nature
que de communiquer les chagrins qu'on endure,
de faire partager sa joie et sa douleur
et dans ce cœur ami de répandre son cœur.

O när skall du bedet:
Himmel emma mig en Vän!
Ack de när du väljer dem,
Hvilken lott du åt dig beredet,
Omärkta eller Salig etter?

— — — — — — — — — —

Vän skap! Himmlaines förkonung,
Lyft dig från stoftets fläck!
Vare jag den ädlet värd,
Utan hopp till ett belöning
Som blef jorden ej bekänt!

Stockholm d. 1746/10 99

C. U. Bergenstrahle

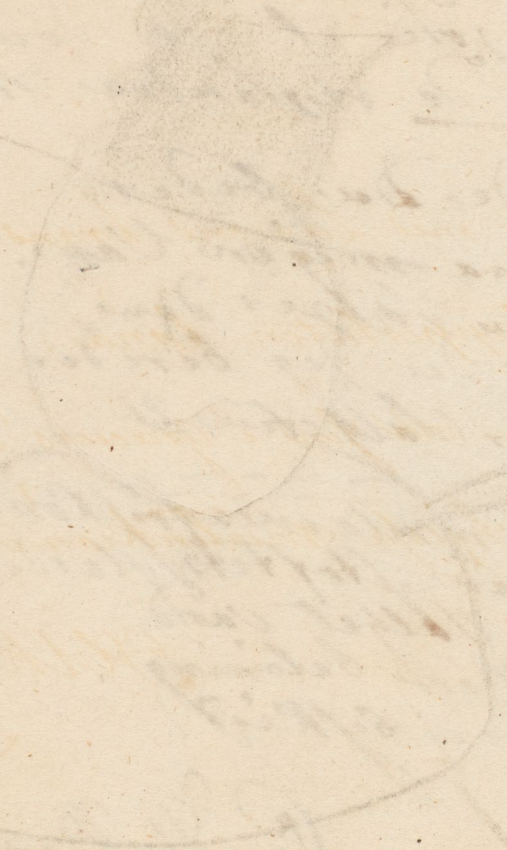

Se årans Gud med Lagrens krans
tilreds at tapperheten lôna:
vinn den! — och Jen i graciers dans
gå at den hjelsa mirtenkrona.

H Ahnfelt.

Stockh. d. 7. maj 1798.

Motto: Man mycket Lefva Kan, fast man ej Lefver länge.

14.

Ach! hvad den Man är stor, som blott har Allmänt Väl
Til mål för sitt begär, til medel för sin Ära.
Som nöjd at göra Rätt, och gillas af sin Själ,
Ej Magten frestа kan, ej Hojorna förfära!
Dit Minne icke då beror
Då Känslan at Du varit stor
Men at Dit Lif, din Död har gagnat Fosterbygden—
Och om Du af Din Samtid glömd,
Blir undan Efterwerlden gömd,
Så dör Du redan Krönt af Samwetet och Dygden.

Norrköping d. 10 Juny 1798. Johan Nicol. Lindahl

Consacrer dans l'obscurité,
Ses loisirs à l'étude, à l'amitié sa vie,
Voici des jours dignes d'envie:
Etre chéri vaut mieux qu'être vanté.

Der Mensch braucht nur wenig, und das Wenige nicht lange; bald muss er der Natur den Staub wiedergeben, den die sparsame Natur ihm auf eine Stunde lieh. Eine der schönsten Gaben des Himmels ist es ein unbemerktes, mäßiges und ruhiges Leben führen zu können, Schatten und Licht in der Seele zu ordnen, und die Schönheiten der unverstellten Naturscenen anzulächeln. Es giebt glückliche Augenblicke wo sich die Seele zu ernsthaften Gedanken geneigt fühlt, und die Einsamkeit sucht; dann sammelt sie sich, und schwebt in dem behaglichen Mittelstand zwischen Schwermuth und ausschweifender Fröhlichkeit, zwischen toller Freude und übler Laune; sie überläßt dem gedankenlosen Haufen seine eiteln Wünsche, blickt um sich, lächelt, und kehrt zu sich selbst zurück.

Blott jag ager nog at vârja mig för nöden
Och har en Vân at luta till mitt bröst,
På lifvets dag jag njuter tröst,
Och tröst i skymningen af döden.

Gustava Eleonora Lindahl född Sjöwall

Norrköping d. 11 Juni 1798.

16.

På verldens mörka Stig om du vill lyckligt vandra
Begär ej af Dig sjelf, och mindre utaf andra,
En del fullkomlighet, som Din Natur ej tål,
Låt Dina Sorgers natt vid nöjets Skymt försvinna,
Och lär med tålig dygd och slutna ögon hinna
Ett okänt förmål. Gyllenborg.

Medevi d 23 Juni 1794

L Bergstedt.

18.

Ho, for Minutter kunne mig lide her,
Og jeg forsøgte Dusk med Lidt, Grim?
Ikke om man skam Baar mig ikke giver,
Mit Trillu skikkel alt for Sakkel mer:
Kun med, jeg Mistrøster, glemme ej
me Dame, som de sammen kysser hinder.
Og naar De da paa Livets Vei
min Vraasid smage, glem ei mine Vinder.

Aandrum. 96. 26/4 H. H. Ibsen.

Et bello & pace clarum fieri licet.

In memoriam disciplinæ juvenilis & manſuetio-
rum Muſarum, quibus Albi hujus poſſeſſor
quondam Lincopiæ operatus eſt, cum voto fe-
liciſſimi in caſtris, quæ nunc ſequitur, Mar-
tis, Ciceronianum hocce exſtatum adpoſuit

ad Aidulas Medevienſes
d. XXV Jun. MDCCXCVIII.

F. Lindblom
Eq. Linc.

Happy the Man whose wishe, and care, in fix paternal-
bound, content, to bread his native air, in his own ground
The Wood in Summer gives him shade in Winter fire -

Pope -

I vänskap gått min hela tid förflutit
med vänner språka var min hvardagsro –
men – öde – gryntt Du denna sällhet brutit
och lemnatt mig förlagd i enslighet att bo.
Och nyss den första vån mig bod ett ömt farvål
Ditt minne – BROR – mitt hjerta sårar
Ej någån mera finns som rör kär min själ
min enda tröst är: tårar – tårar –

Den 25 augusti 1802 J. E. Trolle

Den gör för sin person wäl bäst, som wet att gå
med tålamod mot sina öden:
de warda kommande ändå;
och för sitt namn i efterliden
ändligt wäl gör äfven den,
som låter sjelfwa gerningen
då dra försorg om pyramiden. – Silfverstolpe.

Den 25 augt. 1802.

Malla Grolle.

Väl den, som med Gudsfruktan vårdar
sina åkrar, som vill lida
den, som i det jämnaste bröd
med Guds välsignelse vill njuta,
och den själ med erkännsla njuta
Himmelens ljuf andrum bröd.

I 25 augusti 1802

Anna Brita Nordell,

Motto:

-- Njut lifvet, glöm dess qval, tro ej at sällheten
Blott skänktes vårt begär at skimra och försvinna,
Ty på din bana ledd af Vishet och af Dygd
Skall du det sökta målet hinna
Och äga himlar här i plägors fodslobygd.

Ljufve Ennundsegyll! - Gynall ynguenar Erinbe,
Din folgan ijst den Menskligt Gjück.
Du gyst din Dygdighit den Linbe,
Nur ijsen Gynnerbar gyst du milst.

Vreta kloster d. 12 Junii 1798.

Jacob Ek.

Motto. En Mausolè får den som Verlden frid förskör,
Det är åt Dygden blott som tårarne föräras.

Lycklig den, hvars lefnad flyter
Bäcken lugna böljor lik;
Och fast lyckans ynnest fryter
Är af egna Dygder rik. —

Lycklig den, som orädd lyder
När han sista timma slår
Och hvars graf en Blomma pryder
Fästmad af en ömhet får.

Medevid den 15. Junii 1796.

A. F. Trolle.

Då stormen brusar kring din kjessa,
Då dundrets moln de riggar svårsa,
Som uti blixten skotta ned:
Frotö dunder, storm och blåst, kan då din kjessa lyckas
Att få en ledig vän emot dött hjerta flyckta,
Och med ett varksamt bröst Den Evige tillbedja.

Grythyttekåd d. 22 Jan. Jonas Fr. Frotte.
1798.

- - - Och vänskaps fordens tröst, på forden var att finna,
Hvars skuld i dagen stälds, hvars offer ingen ser, - - - -

Leopold.

Plus inconstant que l'onde et le nuage
Le temps s'enfuit: pourquoi le regretter?
Malgré sa pente volage
Qui le force à nous quitter
C'est être sage
D'en profiter.
Goutons-en les douceurs!
Et si la vie est un passage
Sur ce passage
Au moins semons de fleurs.

Johan M: Ehrenhoff.

Stockholm den 21 Septembre 1798.

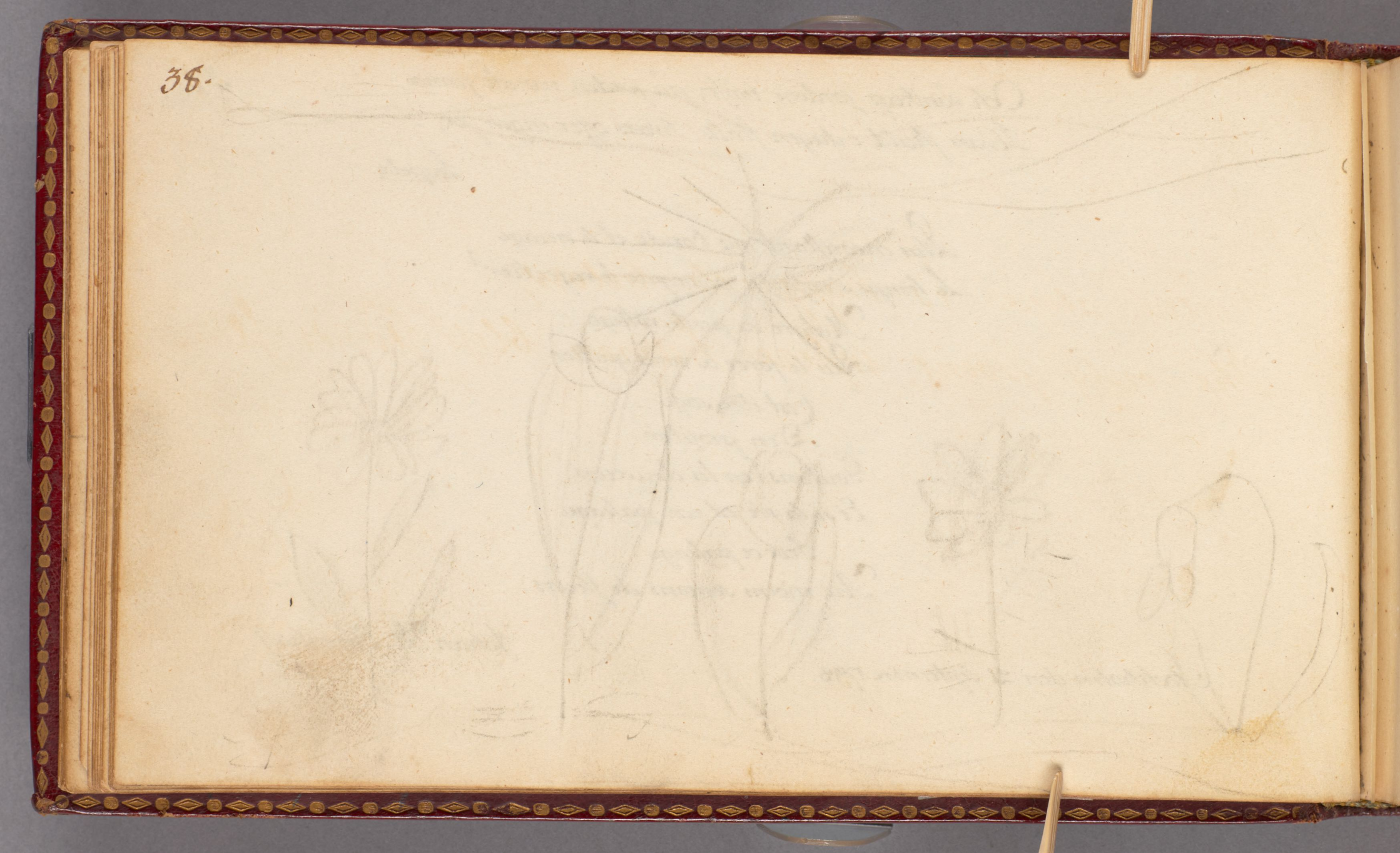

Virtue alone is happiness below,
The only point, where human bliss stands still.
Pope.

N. L. Sjöberg.

Jubilering! endast du förliufvar våra dagar,
Ej våra tillors famn, du allt vår sällhet gör.
Då ungdom lefvar oss, då åldren oss förfrägar
Din trollningskraft oss lika nöjeligt för.

Stockholm den 3 October
1798.

Cavin

Hvita gaf naturen at den trätte,
Hvinterheten åt en arbetsam,
Men åt den, som endast nöjen skötte,
Natthet, ledsnad, orkloshet och skam.

Syster Sigrid Trotte

Carlskrona den 11 April
1855

Det är en tröst i lifvets smerta
at äga en förtrolig Vänn
Det är en himmel för et Hjerta
at veta sig förstjend Dänn

Medevi i 28. Juni 1798.

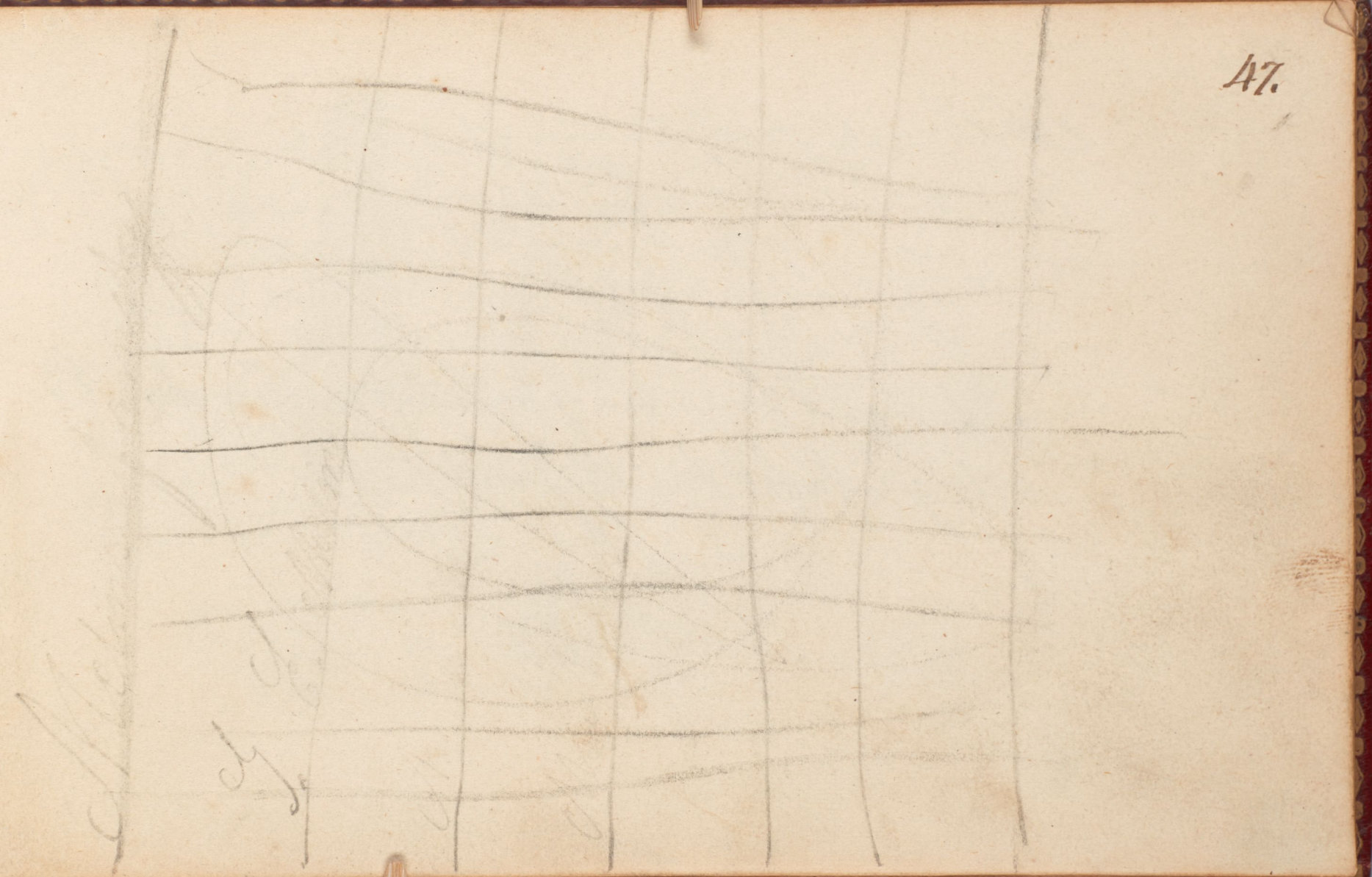

I Sodus och förrymmelse [illegible]

Denna stämma [illegible] den 13
och [illegible] den 14 Juni 1860

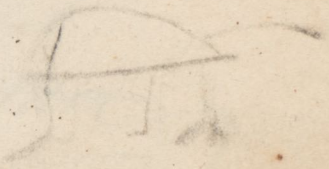

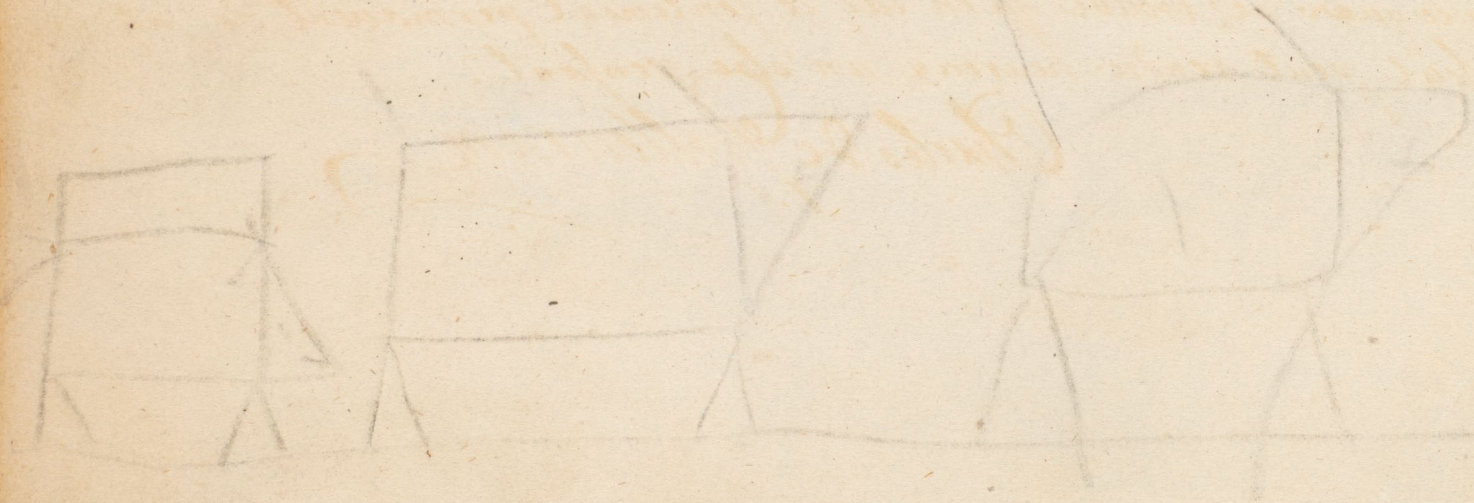

Je distingue dans ce qu'on appelle honneur, celui qui se tire de l'opinion publique, et celui qui derive de l'estime de soi même. le premier consiste en vains preiuges plus mobiles qu'une onde agitée; le second a sa base dans les verités eternelles de la morale. — L'honneur du monde peut etre avantageux à la fortune; mais il ne pénètre point dans l'ame, et n'influe en rien sur le vrai bonheur. L'honneur veritable, au contraire, en forme l'essence, par ce qu'on ne trouve qu'en lui ce sentiment permanent de satisfaction interieure qui seul peut rendre heureux un etre pensant.

Charles de Feyssenram

Stockholm le 25 Octobre 1799.

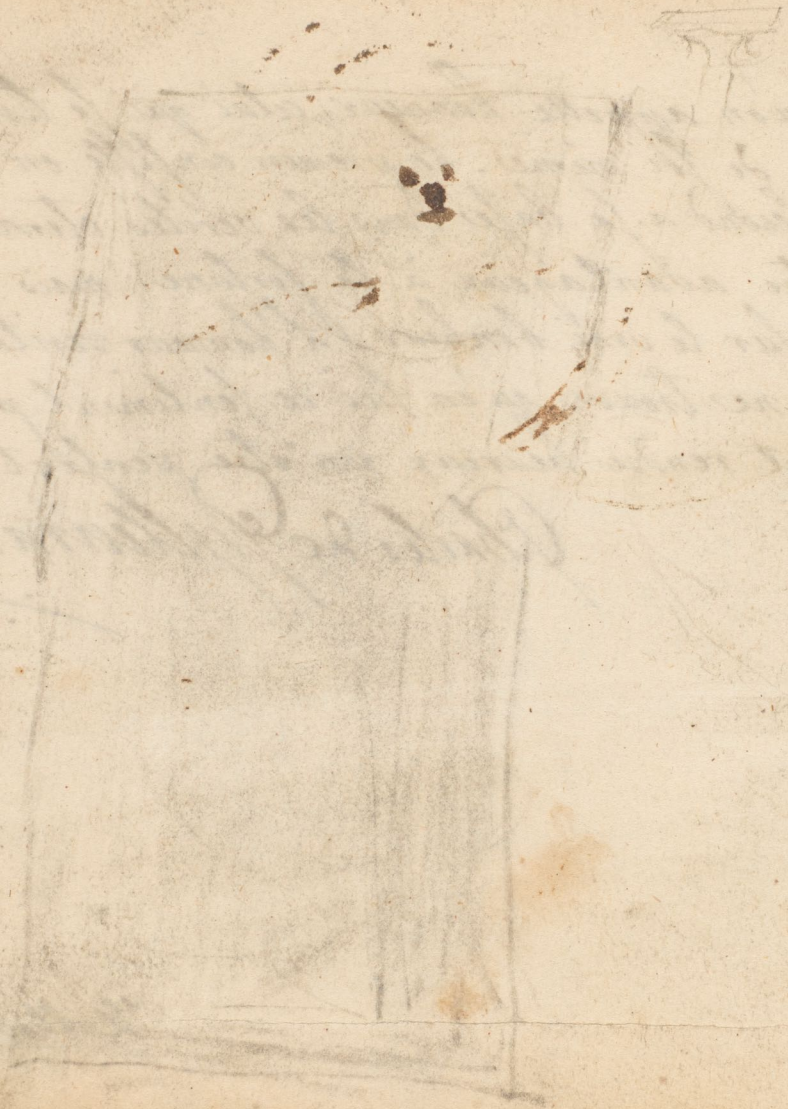

Flach
9. Sep

56.

Fortuna volubilis errat: Ovidius

N. W_n.

Dans la retraite, Ami, le bonheur t'attend;
C'est là que le Génie s'eleve & s'etend;
Là, regne avec la paix l'independance altiere;
Là, notre Ame à nous seuls appartient toute entiere.
Cette Ame, ce rayon de la Divinité,
Dans le calme des sens médite en liberté,
Sonde ses profondeurs, cherche au fond d'elle même
Les trésors qu'en son sein cacha l'Etre Suprême;
Oui: pour t'amuser dans la Campagne rude,
Que la tendre Amitié charme ta Solitude!

le 5me de Mai 1803

M. Westrin.

58.

60. Til Erkjendtlig Forundring af og Velvilje i Medelbyen Kongen til Kiöbenhavn til Trondhiem. 14/15de Juny 1798

Flornemann
ob: Lieut

Rien n'est beau que le vrai.
Le vrai seul est aimable

à Strassburg
le 12 Sept 1800.

August Stolz.

Chacun se dit Ami; mais fou qui s'y repose:
Le nom en est commun, mais très-rare est la chose.

Stockholm den 4 December 1798

J. A. Pantheon.

Finspång d: 19 September
år 1800.
S:N. — A:L:E.

I mitt fosterlands försvar
skall jag sätta all min ära
och om mig det skyddat har
sjelfva orättvisan bära
Nöjd at i mitt hjerta nära
känslan af mig dygdig var.

GAF

Stockholm d: 6/1 1799.

Pompé var sjutton år då han de Parther slog,
Den Tjina Han sin Kung är sedan gammal nog

Vjorsby i Nyland D:o 6 Augti 1805. G. W. Schwerin

Aequam memento rebus in arduis
Servare mentem. Hor.

Love and Friendship are the only blessings of Life.

Abo d. 1 Nov. 1801. W. B. Hultgren.

blommor dofter rosor kronan

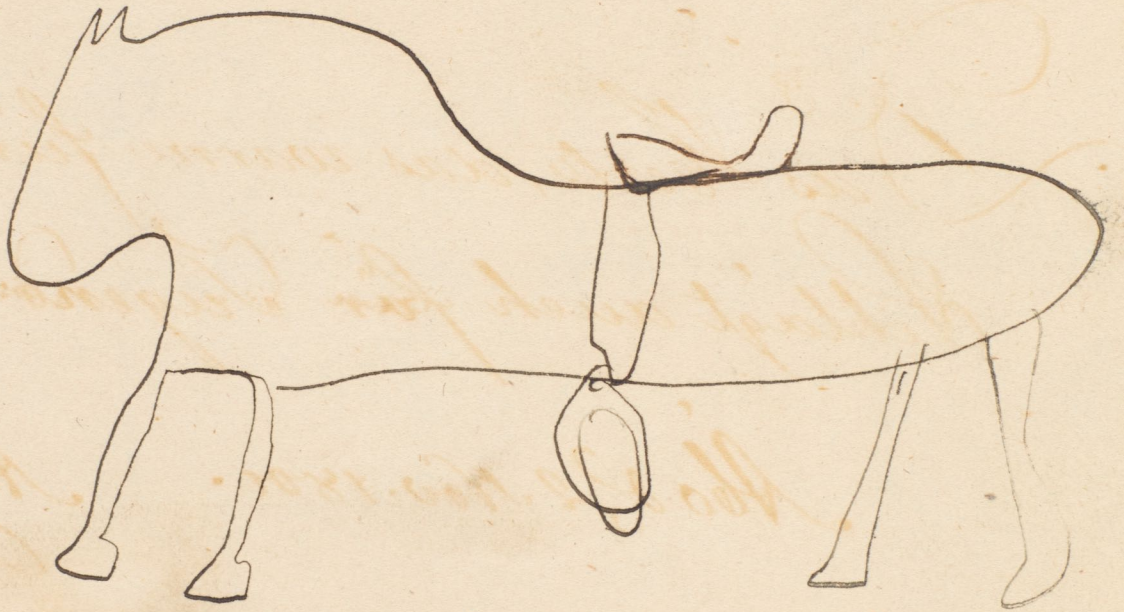

Das ~~Herz~~, das warm für Freundschaft
Schlägt
Schlägt auch für Tugend warm.
Anon.

Åbo d. 2 Nov. 1801. Ax. Joh. Lindblom

I min barndoms Sälla dar
Jag med Dig den Vänskaps knutet,
Som då tiderne förflutit,
Evigt – Evigt Skall bli qvar.

Rök d. 24. augusti.
1802.

Gerta.

86.

80

En stor och ädel själ, som är i visher rik,
Förändring ser i allt, men blir sig alltid lik!

Odensnäs d: 10. Nov. 1900.

A. F.

90.

== Wanskap! Du tvars helga Lagar
Lugnet i mit hjerta gjöt
Då du i bekymrens dagar
dem och mig i famnen slöt:
Endast där kan man förglömma
Lifvets möder och besvär,
Omma sjelf och läta Omma
Säg tvad mera himmelsk är?

Om i moln min framtid höljes
Skingras den af wänskaps band
Om af motgång jag förföljes

Ah! Leurs sodalisants Esprance
Ah! Leurs ramiers dans mes yeux
de l'Amour s'apportons la souffrance
Sont gaîs aimés en n'est pas malheureux.

Soi-même perde un Amant si fidèle
Le Craint rien de son coeur généreux
Se hait de trait trop pénible
Soublier est encore plus affreux.

Ulfsö: le 30 Octobre
1801.

Låttay de af denna hand:
Om mit bröst af Suckar, wåller
Samlas de uta En Wån
Om den tår mitt óga fåller
Skördad blir af Omsjeken

Dock i Wänskaps Gyfwa Skóle
Skall jag glad ur bulleret fly
Där i rätta Wänners Móte,
Skall ej Sjöpers larm mig bry ----

d. 30 October 1801.

Välg alltid ut den Ro, som minsta saknad gör
I sinnets gömma stiek, Du nöjet sotta bör.

C. J. C.

Odensnäs d. 10 Novemb. 1800

Kalladatt nå lätta blad
Törsten rad, bland edra vänner skr.
skrifva,
Bör jag då ej vara glad.

Kan jag mänsklig, ty eklogge blifva

Kerstin

Troll

O! när du till himlen beder
Himmel anna mig en van
vet du när du väljer den
hvilken lott du dig bereder
Smärtan eller sälheten

Syster Sigrid Trolle
Carlskrona den 13/7 1756

Denna Stämma plockades ochså den 13 Juni
och presterades den 14 Juni 1860

Denna klomma prefades d. 14 Juni 1860
och plockades d. 13 Juni på Wedbo

Tu ne cede malis, Sed contra audentior ito.
Virg.

In memoriam

Amici
Nathan

Mense Augusti 1802.

A qui la vertu ne manque point,
les amis ne manqueront jamais.

Le 24 augustie.
1802.

Fredrique Charlotte.

Vivre sans peine, n'est pas un état d'homme, vivre ainsi, c'est être mort, celui qui pourroit tout sans être Dieu seroit une misérable créature; il seroit privé du plaisir de desirer, toute autre privation seroit plus supportable.

La nuit entre le 26. & 27 Octobre 1800.

Philipp Schweizer

Glad dig af Lifvet uti Dina Ungdoms år
Och njut utaf nöjet Allt hvad du förmår.

G.W. Schwerin

Stockholm d. 24 Octobr 1800 —

Lustig gelebt, und Sonnig gestorben,
sind Trübsal die Rechnung zu verderben.

Stockholm d. 17ten September 1802. H. von Wachenhusen

Chanson
de la jeune Rose.

La jeune Rose
Emblème du plaisir
La jeune Rose
vient de s'épanouir
au souffle du Zephir,
mais la timide Rose
sitôt qu'elle est eclose
ne tient plus a grande chose
au souffle du Zephir
Adieu la Rose } 3 fois.

2e Couplet

Rien qu'une Rose
mais c'est un joli Rien
Bouton de Rose
plaid vous sçavez bien=/bis.
Que n'est=ce pas ma main,
qui caresse la Rose
nouvellement eclose,
puis tente, et puis dispose
de quoi donc mais d'un rien
de quoi donc mais d'un rien } bis
Mais d'une Rose.

3e Coupl.

N'est pas la mienne
qu'attend un tel bonheur

N'est pas la mienne
qui fixera la fleur :/ bis
Je n'eus qu'un tendre coeur
et j'en porte la peine /bis.
Loin de mon inhumaine
Je chante encore ma chaine
Et mon refreine pleurer ;/ bis
N'est pas la mienne.

Choisi le 10 Juillet 1800.

W Gr:

Je ne sais qu'un plus grand bien, c'est la moderation des desirs.

Savoir jouir de ce qu'on a,
Ne rien souhaiter au de là,
Ne craindre ni les procés l'argent
ni la cabale,
Un bon Livre, un ami, voila le
vrai bonheur;
La moderation du coeur
est la pierre Philosophale.

Heureux, qui peut être assuré
De disposer de son coeur a son gré,
Mais plus heureux celui
qui dans sa Solitude,
Sans desirs, Sans inquietude,
Se console d'être ignoré.

Stengärd d. 30 Juin 1803.

Carl Wilh. Nordell

1798.

I. L. T.